

"Lumina credinței"

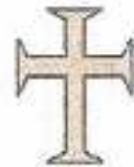
**Duminica a 34-a după Rusalii
(a Întoarcerii Fiului risipitor)**
† Evanghelia Duminicii †

„Zis-a Domnul: Când va veni Fiul Omului întru slava Să și toți sfinții îngeri cu El, atunci va sedea pe tronul slavei Sale. Și se vor aduna înaintea Lui toate neamurile și-i va despărți pe unii de alții, precum desparte păstorul oile de capre. Și va pune oile de-a dreapta Sa, iar caprele de-a stânga. Atunci va zice Împăratul celor de-a dreapta Lui: Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți Împărația cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mânânc; însăciat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine. Atunci, dreptii îi vor răspunde, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând și Te-am hrănit? Sau însetat și Ti-am dat să bei? Sau când Te-am văzut străin și Te-am primit, sau gol și Te-am îmbrăcat? Și când Te-am văzut bolnav sau în temniță și am venit la Tine? Iar Împăratul, răspunzând, va zice către ei: Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei preamici, Mie Mi-ați făcut. Atunci va zice și celor de-a stânga: Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care este pregătit diavolului și îngerilor lui. Căci flămând am fost și nu Mi-ați dat să mânânc; însăciat am fost și nu Mi-ați dat să beau; străin am fost și nu M-ați primit; gol, și nu M-ați îmbrăcat; bolnav și în temniță, și nu M-ați cercetat. Atunci vor răspunde și ei, zicând: Doamne, când Te-am văzut flămând, sau însetat, sau străin, sau gol, sau bolnav, sau în temniță și nu Ti-am slujit? El însă le va răspunde, zicând: Adevărat zic vouă: Întrucât nu ați făcut unuia dintre acești prea mici, nici Mie nu Mi-ați făcut. Și vor merge aceștia la osândă veșnică, iar dreptii la viață veșnică”.

[Matei 25, 31-46]

† Apostol †

„Fraților, nu mâncarea ne va așeza înaintea lui Dumnezeu. Că nici dacă vom mânca, nu ne prisosește, nici dacă nu vom mânca, nu ne lipsește. Dar vedeți ca nu cumva această libertate a voastră să ajungă potincire pentru cei slabii. Fiindcă, de te-ar vedea cineva pe tine, cel ce ai cunoștință, că řezi la masă în templul idolilor, oare conștiința lui, slab fiind el, nu se va întări să mânance din cele jertsite idolilor? Și va pieri prin cunoștința ta cel slab, fratele tău, pentru care a

murit Hristos! Si aşa, păcatuind împotriva fraților și lovind conștiința lor slabă, păcatuiți față de Hristos. De aceea, dacă o mâncare smintescă pe fratele meu, nu voi mânca în veac carne, ca să nu aduc sminteală fratelui meu. Oare, nu sunt eu liber? Nu sunt eu Apostol? N-am văzut eu pe Iisus, Domnul nostru? Nu sunteți voi lucrarea mea întru Domnul? Dacă altora nu le sunt Apostol, vouă, negreșit, vă sunt. Pentru că voi sunteți pecetea apostoliei mele întru Domnul".

(I Corinteni 8, 8-13; 9, 1-2)

†Invățatură†

Astăzi este Duminica Înfricoșatei Judecăți sau a Judecății de Apoi. După cum știi, acesta este punctul final al istoriei omenirii, după care intrăm în veșnicie, în eshaton. Judecata de Apoi este o judecată colectivă, obștească, spre deosebire de cea prin care trecem cu toții la adormirea noastră. Ea se va desfășura în fața tuturor și de față cu toate puterile îngerești, de față cu toți sfinții. În tradiția Bisericii, acest gând la o astfel de Judecată Finală în care toate se vor da pe față, în care totul va fi expus la vedere, în lumina dreptății dumnezeiești, a fost o armă puternică de îndreptare a vieții, de induhovnicire și de înfrânare. Vedem în rugăciunile Sfinților Părinți și în scrierile lor cât de des se găndeau și evocau Judecata de Apoi.

Să recuperăm această tradiție sănătoasă: să ne trezim și să ne culecăm cu gândul la Înfricoșata Judecată. Noi, creștinii de astăzi, am pierdut acest exercițiu.

Gândul la Judecata Finală nu ne mai cărmuiește viața. *Dacă nu înțelegem că istoria noastră este o istorie a pierderii Raiului și a dării de seamă la Judecată, dacă nu trăim efectiv această viață din această lume ca o viață de exil, de instrâinare de adevărata noastră patrie, Ierusalimul ce Ceresc, dacă nu înțelegem că toată omenirea, în frunte cu noi, va fi judecată după dreptatea lui Dumnezeu, atunci, pe undeva, noi suntem creștini doar cu numele.*

Să înțelegem că la Judecata de Apoi vom fi judecați după cum am contribuit la binele și măntuirea semenilor noștri. Nu vom fi judecați doar pentru faptele care ne privesc pe noi. Vom fi judecați în „rețea”! Folosesc acest termen binecunoscut de frațiile voastre, căci aproape toți ne aflăm în aceste rețele virtuale, dar nelucrătoare. Noi însă suntem legați unii de alții într-o rețea nevăzută, dar adevărată și lucrătoare, de legături duhovnicești. Tot ceea ce facem îi influențează pe cei cu care ne aflăm conectați în această rețea. Dacă facem rău, chiar dacă nu facem un rău îndreptat către celălalt, acest rău nu rămâne doar la noi! El se transmite prin aceste legături către cei împreună cu care suntem legați, către celelalte „noduri” din rețea. Păcatele noastre, fie și făcute în ascuns, vor afecta viețile celor de lângă noi sau urmașilor noștri.

Așadar, iubiți credincioși, răul și nedreptatea pe care le lucrăm niciodată nu se vor opri doar la noi sau la un singur semen pe care l-am nedreptătit cu ceva. Ceea ce înseamnă că la Judecata de Apoi vom da răspuns pentru retele suferite, în lanț, de cei care au fost afectați de purtarea noastră. Vom da răspuns pentru oameni pe care nici măcar nu-i cunoaștem fizic, dar care, poate, au fost afectați sau chiar au avut viețile nenorocite din cauza deciziilor și comportamentului nostru. De aceea, Judecata are loc de față cu toți, oameni și îngeri. Pentru că răspunderea noastră este obștească. Dăm seama pentru modul în care viața noastră a influențat, în bine sau în ră, viața altora.

Lacrimile Maicii Domnului

Într-un sat îndepărtat de munte trăia un bărbat pe nume Chiriac, trecut prin viață, căruia nu-i puteai schimba părerea, indiferent că avea dreptate sau nu. Ceea ce nu putea să credă Chiriac era cum icoanele pot să plângă. Spunea el: "icoanele sunt făcute din lemn mort, nu au apă în ele să plângă". Deși auzise de la mai mulți cunoșcuți despre aceste icoane făcătoare de minuni, unii dintre ei care chiar fuseseră martorii acestor minuni, Chiriac nu putea să credă și pace.

În satul lor fusese o biserică mică de lemn care arsește într-o noapte, iar acum se construia una mai mare și mai frumoasă. Tot ceea ce mai rămăsese din vechea biserică era o mică icoană de lemn, a Maicii Domnului, veche de când lumea, despre care se spunea că este făcătoare de minuni pentru că scăpase din acel incendiu. Chiar dacă bărbatul ajuta la construirea bisericii noi și-și petrecea mai tot timpul în preajma icoanelor, care fusese adusă în noua biserică, nu credea în minunile pe care le putea face și se uită ciudat la cel pe care îl vedea venind să se închine la icoană sau îl aduceau flori Maicii Domnului.

Într-o zi, deși era sărbătoare, Chiriac lucra în interiorul bisericii hotărât să-și termine munca. Era singur înăuntru, și deși mulți îl sfătuise să nu mai lucreze că îl va vedea Maica Domnului și-l va pedepsi, nu asculta de nimic și-și continua lucrul, bombânind întruna. La un moment dat, prin acoperișul bisericii care nu era încă terminat, începu să plouă. și ploua așa de tare cum nu se mai văzuse niciodată. După câteva minute ploaia se opri și deși bărbatul reușise să se adăpostească de ploaie, pe jos, în biserică, era plin de apă. Supărat de această întâmplare, Chiriac vră să se certe cu cineva, dar nu avea pe nimic în jur.

Uitându-se apoi spre icoana Maicii Domnului observa că aceasta era acoperită de mici stropi de apă care semăneau cu niște lacrimi. Sigur că în sfârșit a găsit misterul acestor icoane făcătoare de minuni, fugi repede la un muncitor care locuia în apropiere să-i spună ce aflat. Dar când Chiriac îl spuse ceea ce aflase și că ploaia umpluse biserica de apă, bărbatul începu să râdă de el, spunând că Chiriac a înnebunit. Dar văzând bărbatul că acest Chiriac vorbește serios, îl spuse că nu este posibil ceea ce vorbește el pentru că în sat nu mai plouase de câteva săptămâni.

Bărbatul se duse cu Chiriac în biserică să vadă cu ochii lui ceea ce acesta spunea. Când ajunse în biserică bărbatul văzu într-adevăr că pe chipul Maicii Domnului apăruseră lacrimi, dar nu văzu pic de apă în jur și neputându-și ascunde bucuria, începu să se închine și să se roage la icoana făcătoare de minuni. Chiriac rămase mut de uimire, iar bărbatul îl spuse că acesta sigur fusese un semn de la Maica Domnului pentru el, ca astfel să nu mai lucreze în zilele de sărbătoare și să se facă un om mal credincios.

Povestire inclusă în cartea "NESTEMATE DUHOVNICEȘTI", vol. I.

"Lumina Tinerilor"

Liniștea sufletească

La un dineu, se găsea, printre musafiri, și un ateu - om rău, lipsit de credință - care l-a întrebat la un moment dat pe creștinul de alături:

- De unde știi tu că Dumnezeu te-a iertat pentru păcatele tale sau că îți ascultă rugăciunile, când, de fapt, nu vezi nimic din toate acestea ?
- Dar tu, îl întreba la rândul său creștinul, de unde știi dacă este zahăr în cealul pe care îl bei acum ?
- Cum de unde ? Simt gustul zahărului !
- Deci știi că este zahăr în ceaiul tău, chiar dacă nu-l vezi. Eee, tot aşa simt și eu dragostea lui Dumnezeu în inima mea. Sufletul meu îngreunat de păcate se simte izbăvit prin puterea Sfântului Duh. Sfânta Liturghie, Sfânta Spovedanie, rugăciunile îmi înălță sufletul ce nu-și găsește liniștea decât la Dumnezeu.

Dragostea nu o vezi cu ochii trupului, ci cu ochii sufletului.

„Când am ajuns la iubire, am ajuns la Dumnezeu”.

Gândul cel bun

Îndreptându-se spre casă, un țăran a găsit la marginea drumului, pe câmp, un sac plin cu porumb. Uitându-se el de jur-imprejur, s-a hotărât să-l ia acasă, fiindcă i-ar fi prins tare bine și, oricum, nu-l vedea nimeni. S-a mai uitat o dată înainte, înapoi, în dreapta și în stânga și s-a aplecat să ia sacul.

Dar, deodată, s-a oprit, amintindu-și că, într-o singură direcție, nu s-a uitat: în sus. Privind cerul, lăsă acolo sacul și, zâmbind, își continua liniștit drumul spre casă, spunându-și:
- Mulțumesc, Doamne, că mi-ai dat gândul cel bun. E drept că aş avea mare nevoie de un sac cu porumb, dar mai mult am nevoie de un cuget curat și liniștit. Cu siguranță că vreun vecin din sat nu a putut duce prea mult deodată și se va întoarce după sac. Dacă l-aș fi luat nu m-ar fi văzut nici un om, dar m-ar fi văzut Dumnezeu.

„Mă străduiesc să am un cuget curat înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor”.

Așa cum v-am obișnuit am să vă recomand, în fiecare număr al revistei, câte o carte să citiți. Cartea o găsiți la Biblioteca Parohială "Pr. Constantin Popescu".

"Cu durere și dragoste pentru omul contemporan" Pr Paisie Aghioritul

O carte foarte folosită și ziditoare de suflet unde puteți găsi răspunsuri la multe dintre frământările voastre ca tineri/oameni maturi.

Școala Primară Frenciugi

Lumina Educației

Școala Primară Frenciugi

O școală de învățătoare

La școală, dar cu ... 7 ani de-acasă!

Auzim deseori că unii copii, unii tineri sunt mai puțin respectuoși, mai puțin politicoși, că trec pe lângă cei maturi fără să salute, iar unele persoane chiar riscă o întrebare -acuzație : „Așa te învață la școală? Să nu dai bună ziua?”

Nu, dragii mei ! **ȘCOALA ÎI ÎNVĂȚĂ!!**

Încă de când pășesc pentru prima dată peste pragul școlii copiii sunt învățați să salute , să se poarte cuviincios unii cu alții sau cu orice altă persoană, își însușesc norme morale precum cinste, adevăr, respect, muncă generozitate, solidaritate; învață să vorbească și să scrie corect, să rezolve probleme și exerciții mai mult sau mai puțin complicate , învață despre trecutul poporului român, își însușesc cunoștințe despre multe domenii ale vieții, însă **POLITEȚEA** se învață în primul rând acasă. Si se învață ușor!

Primele reguli de politețe se învață de la părinți și bunici. Apoi, vine rândul doamnei educatoare, al domnilor învățători, profesori și al tuturor oamenilor din jur . Copiii primesc multe sfaturi, dar se întâmplă să mai și greșească, iar cineva poate face observații , poate atrage atenția . Si nu este deloc plăcut pentru un om , fie el și un pui de om , să primească reproșuri, observații, atenționări .Soluția problemei ? **POLITEȚEA!**

Dacă un copil este politicos cu toată lumea în tot cursul zilei, scapă de observații, este apreciat de cei din jur, lăudat, va avea o zi mai frumoasă, mai veselă. Deci , merită să ne străduim cu toții prin exemplul personal să fim politicoși, căci a avea cei 7 ani de-acasă înseamnă a te comporta respectuos și cu bună-cuvîntă în orice împrejurare, în orice situație, cu toată lumea :cu părintii, cu profesorii, cu colegii mai mari sau mai mici, cu prietenii, cu vecinii.

În luna februarie s-au desfășurat la școala noastră o serie de activități menite să cultive în rândul micilor școlari respectul buna-cuvîntă, politețea însă toate acestea se învață întâi de ACASĂ. Pentru a nu mai reproșa Școlii și slujitorilor săi comportamente pe care elevii NU le învață acasă , vă propun să le reamintiți dragi părinți și bunici câteva reguli de politețe:

- **SALUTUL**

Spre a nu primi vreodată atenționarea „Bună ziua, căciulă, că stăpânul n-are gură!” învățați copiii să salute cuviincios:

- tinerii salută pe cei mai în vîrstă
- bărbații / băieții salută femeile/ fetițele
- cei care intră în încăpere salută pe cei existenți

- cel care trece salută grupul care stă
NU SE SALUTĂ:

- CU MÂINILE ÎN BUZUNARE
- CU MÂNCARE ÎN GURĂ
- DIN FUGĂ

Profesor pentru învățământul primar,
Iosub Maria

Vă dorim o primăvară frumoasă

Rețetă de primăvară

1. Puneți un platou cu o livadă;
2. Adăugați câteva raze de soare bland;
3. Puneți un pâlc de ghioceli plăpânzi;
4. Adăugați parfum de lăcrămioare și de zambile;
5. Pentru sirop puneți stropi de rouă;
6. Câteva pahare de sevă proaspătă și o narcisă
7. Puneți-o la răcit timp de 30 de minute și va fi gata de admirat.

Cozmei Miranda Clasa a IV -a

Rețetă de primăvară

Pentru a face o rețetă de primăvară autentică avem nevoie de o tavă, adică un strat de pământ și un copac înmugurit. În jurul copacului mai mulți ghioceli firavi și câteva fire de iarba crudă, un sore cald deasupra și câțiva nori albi cu ploaie măruntă. Pudrăm totul cu brumă albă și o lăsăm la gătit în lumina portocalie a soarelui de dimineață.

Cozmei Marinela Clasa a IV – a

